

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9CdoNš/9/2026
Identifikačné číslo spisu:	1111207507
Dátum vydania rozhodnutia:	13.05.2026
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Klenková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2026:1111207507.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ R.. W.I. M., narodeného X. I. XXXX, Y., Y. X, 2/ Z. M., narodenej X. T. XXXX, Y., Y. X, oboch zastúpených advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Pezinok, Malacká 2/B, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Račianska 71, IČO: 00 166 073, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B5-50C/96/2012, o dovolaní žalobcov 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 31. marca 2025 sp. zn. 6Co/66/2024, 6Co/67/2024, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovanej p r i z n á v a nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcom 1/ a 2/ v plnom rozsahu.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava V (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č. k. 50C/96/2012-312 z 5. februára 2015 žalobu zamietol; zastavil konanie v časti o zaplatenie 5.138,26 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5.138,26 eura od 4. júla 2010 do zaplatenia vo vzťahu k žalobkyni 2/; zastavil konanie v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 11.569,36 eura od 16. novembra 2010 do zaplatenia vo vzťahu k žalobcom 1/ a 2/; žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) uznesením z 31. marca 2025 sp. zn. 6Co/66/2024, 6Co/67/2024 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá voči žalobcovi 1/ a vec mu vrátil v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie; zastavil odvolacie konanie voči žalobcovi 3/; zrušil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. B5-50C/96/2012-688 z 18. apríla 2024 v spojení s uznesením súdu prvej inštancie č. k. 50C/96/2012-628; odmietol odvolanie žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. B5-50C/96/2012-688 z 18. apríla 2024.

3. Proti uvedenému rozhodnutiu výrokom I., III. a IV. odvolacieho súdu podali žalobcovia 1/ a 2/ (ďalej

len „dovolatelia“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzovali z ustanovenia § 420 písm. f) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“) a § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP. Namietali, že uznesenie odvolacieho súdu je nezákonné, svojvoľné, nepresvedčivo a nedostatočne odôvodnené, čím podľa ich názoru došlo k porušeniu ich základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“). Odvolací súd podľa ich názoru vec nesprávne právne posúdil, skutkový stav riadne neobjektivoval (tzv. Perna test) a nevysporiadal sa ani s ich podstatnou argumentáciou, taktiež ani s relevantnou judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) a Ústavného súdu Slovenskej republiky. Kľúčovou námietkou bolo dlhodobé a doposiaľ právoplatne neskončené trestné konanie vedené na Okresnom riaditeľstve Policajného zboru Bratislava V, a to od 9. januára 2004 vo veci sfalšovania podpisu dovolateľa 1/ a s tým súvisiacej škody. Akcentovali, že toto konanie trvá viac ako 21 rokov, pričom stav právnej neistoty nebol spôsobený dovolateľmi. Odvolací súd na túto skutočnosť nereflektoval, nevyhodnotil ju v kontexte judikatúry ESLP a nevzal do úvahy ani zrušujúce uznesenie prokurátora z 27. júna 2025, z ktorého vyplývalo, že trestné konanie stále pokračuje. Ďalej namietali, že konanie súdov je od 15. mája 2012 zaťažené zásadnou vadou, keďže vo veci konal a rozhodol miestne a vecne nepríslušný súd prvej inštancie. V dôsledku toho im bola odňatá možnosť konať pred zákonným sudcom. Takisto súdy síce formálne pripojili trestný spis, avšak nevykonali z neho relevantné dôkazy spôsobom zodpovedajúcim ústavným požiadavkám a skutkové závery z neho nevyvodili. Odvolací súd sa zároveň nevysporiadal s nárokom dovolateľa 1/ na náhradu nemajetkovej ujmy, ktorú si uplatnil v súlade s vnútroštátnym právom aj s judikatúrou ESLP, podľa ktorej má byť odškodnenie primerané dĺžke konania. Napadnuté rozhodnutie preto považovali za výsledok neprimeraného formalizmu, vedúceho k odmietnutiu spravodlivosti. Navrhli zrušiť uznesenie odvolacieho súdu, prípadne aj rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátiť na ďalšie konanie a rozhodnutie. Uplatnili si nárok na náhradu trov konania.

4. Žalovaná vo vyjadrení k dovolaniu uviedla, že podané dovolanie nespĺňa zákonné požiadavky, preto nie je prípustné. Zdôraznila, že povinné právne zastúpenie v dovolacom konaní podľa § 429 CSP nie je formálne, ale má zabezpečiť kvalitu podania. Nestačí teda len samotné zastúpenie advokátom, ale dovolanie musí byť aj reálne advokátom vypracované. Podľa žalovanej táto požiadavka splnená nebola, čím došlo len k formálnemu, nie materiálnemu naplneniu podmienky zastúpenia. Zároveň spochybnila aj splnomocnenie žalobkyne 2/, keďže na ňom absentoval jej podpis, čo je podstatná náležitosť podľa Občianskeho zákonníka, a preto nebolo riadne preukázané udelenie plnomocenstva. Ďalej namietala, že dovolanie neobsahuje riadne a konkrétne vymedzenie dovolacích dôvodov podľa § 431 CSP. Hoci žalobcovia formálne označili dovolacie dôvody podľa § 420 písm. f) CSP a § 421 ods. 1 CSP, neuviedli, v čom konkrétne spočíva tvrdená vada ani akú právnu otázku považovali za nesprávne posúdenú. Dovolanie tak predstavovalo skôr všeobecnú polemiku s rozhodnutím odvolacieho súdu bez jasnej právnej argumentácie. Podľa žalovanej nie je úlohou dovolacieho súdu nahrádzať činnosť advokáta ani vyhľadávať dovolacie dôvody z obsahu podania. Poukázala aj na neprípustnú kumuláciu dovolacích dôvodov podľa § 421 ods. 1 písm. a), b), c) CSP, keďže tieto sa vzájomne vylučujú. Dodala, že dovolanie je navyše predčasné, keďže vec sa má ešte opätovne posudzovať súdom prvej inštancie viazaným právnym názorom odvolacieho súdu. Navrhla odmietnuť dovolanie ako neprípustné resp. ako nedôvodné zamietnuť.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) príslušný na rozhodnutie o dovolaní (§ 35 CSP) v rámci dovolacieho prieskumu skúmania procesných podmienok dovolacieho konania dospel k záveru, že dovolanie je potrebné odmietnuť.

6. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom procese zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občianskoprávny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občianskoprávnym súdom, vrátane dovolacieho konania (I. ÚS 4/2011).

7. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

8. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním.

9. Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Základným a spoločným znakom všetkých rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 420 CSP je to, že ide buď o rozhodnutie vo veci samej, alebo o rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. V prípade, že dovolateľ vyvodzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 CSP, dovolací súd skúma primárne, či ide o rozhodnutie v ňom uvedené. K preskúmaniu opodstatnenosti argumentácie dovolateľa o existencii procesnej vady konania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP pristupuje dovolací súd len vtedy, ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu uvedenému v tomto ustanovení. Ak je dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré nie je rozhodnutím vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, je z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. a) až f) CSP irelevantné, či k dovolateľom namietanej procesnej vade došlo alebo nedošlo.

11. Žalobcovia 1/ a 2/ napadli dovolaním uznesenie odvolacieho súdu vo výrokoch I., III. a IV., ktorým odvolací súd výrokom (I.) zrušil rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým bola žaloba zamietnutá voči žalobcovi 1/ a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie; výrokom (III.) zrušil uznesenie súdu prvej inštancie č. k. 50C/96/2012-688 z 18. apríla 2024 v spojení s uznesením súdu prvej inštancie č. k. 50C/96/2012-628 z 11. novembra 2020; výrokom (IV.) odmietol dovolanie žalobcov 1/ a 2/ proti uzneseniu súdu prvej inštancie č. k. B5-50C/96/2012-688 z 18. apríla 2024.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že najvyšší súd uznesením z 15. augusta 2023 sp. zn. 2Cdo/256/2021 okrem iného odmietol dovolanie žalobkyne 2/ proti rozsudku odvolacieho súdu zo 16. januára 2019 sp. zn. 6Co/147/2018 (v spise na č. l. 459) v súlade s ustanovením § 447 písm. e) CSP. Z uvedeného dôvodu preto vo vzťahu k žalobkyni 2/ rozsudok odvolacieho súdu zo 16. januára 2019 sp. zn. 6Co/147/2018 (v spise na č. l. 459) nadobudol právoplatnosť dňa 13. novembra 2024. V preskúmvanej veci preto dovolací súd odmietol dovolanie žalobkyne 2/ v súlade s § 447 písm. b) CSP z dôvodu jeho podania neoprávnenou osobou.

13. Vo vzťahu k podanému dovolaniu žalobcom 1/ dovolací súd uvádza, že kasačné, procesné uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie, nie je rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutím, ktorým sa konanie končí. Rozhodnutím odvolacieho súdu vo veci samej je rozsudok, ktorým odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie buď potvrdil alebo zmenil. Uznesenie, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nie je ani rozhodnutím, ktorým sa konanie o veci vymedzenej žalobou končí. V dôsledku kasácie prvoinštančného rozhodnutia a vrátenia veci na ďalšie konanie nie je vec právoplatne skončená a súd prvej inštancie bude znovu o nej konať a rozhodovať (napr. sp. zn. 4Cdo/148/2013, 4Cdo/99/2017, 3Cdo/236/2016, 1Obdo/14/2018, 5Cdo/198/2018, 4Cdo/189/2020, 4Cdo/95/2023), pričom to isté platí aj na závislé výroky III. a IV., ktoré majú taktiež povahu len procesných súvisiacich výrokov. Tieto právne názory vyplývajú aj z odbornej spisby (Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár, Praha, C. H. Beck, 2022, 1527-1531 s.).

14. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 19/2017, v znení právnej vety: „Dovolanie proti uzneseniu, ktorým odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie, nesmeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, ani rozhodnutiu, ktorým sa konanie končí, proti ktorým je dovolanie prípustné v zmysle ustanovenia § 420 Civilného sporového poriadku“.

15. Samotná povaha zrušujúceho uznesenia odvolacieho súdu o zrušení rozhodnutia súdu prvej inštancie a vrátení mu veci na ďalšie konanie otvára strane sporu možnosť v pokračujúcom konaní uplatniť všetky svoje procesné práva, vrátane práv na využitie riadnych, prípadne aj mimoriadnych opravných prostriedkov. Z uvedených dôvodov preto procesná prípustnosť podaného dovolania žalobcom 1/ nie je daná, čím je daný dôvod na jeho odmietnutie podľa § 447 písm. c) CSP.

16. Podľa § 421 ods. 1 CSP je dovolanie prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

17. Základným a spoločným znakom rozhodnutí odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné podľa § 421 ods. 1 CSP, je to, že ide buď o rozhodnutie, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, alebo o rozhodnutie, ktorým bolo zmenené rozhodnutie súdu prvej inštancie.

18. K uplatnenému dovolaciemu dôvodu v zmysle § 421 ods. 1 CSP, dovolací súd uvádza, že dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nie je rozhodnutím, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie súdu prvej inštancie, alebo rozhodnutím, ktorým bolo zmenené rozhodnutie súdu prvej inštancie, preto z tohto dôvodu nie je procesná prípustnosť podaného dovolania daná, čím je taktiež dôvod na jeho odmietnutie v súlade s § 447 písm. c) CSP. Vzhľadom na rozhodnutie o podanom dovolaní z procesných dôvodov, dovolací súd vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia neposudzoval.

19. O nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol v súlade s § 453 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP a zásadou úspechu žalovanej v dovolacom konaní, ktorej priznal nárok na náhradu trov dovolacieho konania proti žalobcom 1/ a 2/ v plnom rozsahu v súlade s § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

20. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.